Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin.Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B** **EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2002/32/EY,**
annettu 7 päivänä toukokuuta 2002,
haitallisista aineista eläinten rehuissa

(EYVL L 140, 30.5.2002, s. 10)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Komission direktiivi 2003/57/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2003	L 151	38	19.6.2003
►**M2**	Komission direktiivi 2003/100/EY, annettu 31 päivänä lokakuuta 2003	L 285	33	1.11.2003
►**M3**	Komission direktiivi 2005/8/EY, annettu 27 päivänä tammikuuta 2005	L 27	44	29.1.2005
►**M4**	Komission direktiivi 2005/86/EY, annettu 5 päivänä joulukuuta 2005	L 318	16	6.12.2005
►**M5**	Komission direktiivi 2005/87/EY, annettu 5 päivänä joulukuuta 2005	L 318	19	6.12.2005
►**M6**	Komission direktiivi 2006/13/EY, annettu 3 päivänä helmikuuta 2006	L 32	44	4.2.2006
►**M7**	Komission direktiivi 2006/77/EY, annettu 29 päivänä syyskuuta 2006	L 271	53	30.9.2006

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2002/32/EY,

annettu 7 päivänä toukokuuta 2002,

haitallisista aineista eläinten rehuissa

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 152 artiklan 4 kohdan b alakohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ([3]) ja ottavat huomioon sovittelukomitean 26 päivänä maaliskuuta 2002 hyväksymän yhteisen tekstin,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Haitallisista aineista ja tuotteista eläinten ruokinnassa 22 päivänä huhtikuuta 1999 annettua neuvoston direktiiviä 1999/29/EY ([4]) on tarpeen muuttaa monilta osin. Selkeyden ja tehokkuuden vuoksi kyseinen direktiivi olisi laadittava uudelleen.

(2) Kotieläintuotanto on erittäin tärkeä osa yhteisön maataloutta, ja kun kyse on kansanterveydestä, eläinten terveydestä, eläinten hyvinvoinnista, ympäristöstä ja kotieläintuottajien taloudesta, tyydyttävät tulokset riippuvat paljolti siitä, että käytetään sopivia ja hyvälaatuisia rehuja.

(3) Rehuja koskevia sääntöjä tarvitaan turvaamaan maatalouden tuottavuus ja kestävyys sekä mahdollistamaan kansanterveyden ja eläinten terveyden, eläinten hyvinvoinnin sekä ympäristön turvaaminen. Lisäksi tarvitaan kattavaa hygienian sääntelyä, jotta yksittäisillä maatiloilla voidaan taata hyvälaatuinen rehu silloinkin, kun sitä ei ole tuotettu kaupallisesti.

(4) Samojen sääntöjen, jotka koskevat eläinten rehuksi tarkoitettujen tuotteiden laatua ja turvallisuutta, on koskettava eläinten käyttämän veden laatua ja turvallisuutta. Vaikka rehujen määritelmä ei estä veden luokittelemista rehuksi, vesi ei sisälly rehuaineiden liikkuvuudesta ja käytöstä 29 päivänä huhtikuuta 1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/25/EY ([5]) esitettyyn tärkeimpien rehuaineiden luetteloon, joka ei ole tyhjentävä. Veden luokittelemista rehuksi on tarpeen tarkastella kyseisen direktiivin puitteissa.

(5) On voitu osoittaa, että lisäaineet voivat sisältää haitallisia aineita. Direktiivin soveltamisalaa olisi näin ollen laajennettava koskemaan lisäaineita.

(6) Eläinten rehuksi tarkoitetut tuotteet voivat sisältää haitallisia aineita, jotka voivat aiheuttaa vaaraa eläinten terveydelle ja kotieläintuotteissa esiintyessään myös ihmisten terveydelle tai ympäristölle.

([1]) EYVL C 89 E, 28.3.2000, s. 70 ja EYVL C 96 E, 27.3.2001, s. 346.
([2]) EYVL C 140, 18.5.2000, s. 9.
([3]) Euroopan parlamentin lausunto, annettu 4. lokakuuta 2000 (EYVL C 178, 22.6.2001, s. 160), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 17. syyskuuta 2001 (EYVL C 4, 7.1.2002, s. 1), ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 12. joulukuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin päätös, tehty 10. huhtikuuta 2002, ja neuvoston päätös, tehty 22. huhtikuuta 2002.
([4]) EYVL L 115, 4.5.1999, s. 32.
([5]) EYVL L 125, 23.5.1996, s. 35, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2000/16/EY (EYVL L 105, 3.5.2000, s. 36).

▼B

(7) Haitallisten aineiden esiintymistä ei voida poistaa kokonaan, mutta on tärkeää, että niiden pitoisuutta eläinten rehuksi tarkoitetuissa tuotteissa alennetaan haitallisten ja vahingollisten vaikutusten estämiseksi siten, että otetaan aiheellisella tavalla huomioon aineen akuutti myrkyllisyys, sen biokertyvyys ja hajoavuus. Tällä hetkellä pitoisuutta ei ole aiheellista vahvistaa alle niiden tasojen, jotka on mahdollista määrittää yhteisössä myöhemmin määriteltävillä menetelmillä.

(8) Haitallisten aineiden jäämien määritysmenetelmät kehittyvät koko ajan siten, että jopa eläinten ja ihmisten terveyden kannalta merkityksettömät jäämien määrät voidaan havaita.

(9) Haitallisia aineita saa esiintyä eläinten rehuksi tarkoitetuissa tuotteissa ainoastaan tässä direktiivissä säädetyin edellytyksin, eikä niitä saa käyttää muulla tavoin eläinten rehuissa. Tätä direktiiviä olisi siis sovellettava rajoittamatta rehuja koskevien muiden yhteisön säännösten ja erityisesti rehuseoksia koskevien sääntöjen soveltamista.

(10) Tätä direktiiviä on sovellettava eläinten rehuksi tarkoitettuihin tuotteisiin heti, kun ne tulevat yhteisöön. Sen vuoksi on säädettävä, että haitallisten aineiden vahvistettuja enimmäispitoisuuksia sovelletaan kaikissa vaiheissa yleensä siitä päivämäärästä alkaen, jolloin eläinten rehuksi tarkoitetut tuotteet lasketaan liikkeeseen tai otetaan käyttöön ja erityisesti niiden tuonnista alkaen.

(11) Eläinten rehuksi tarkoitettujen tuotteiden on oltava laadultaan virheettömiä, aitoja ja kauppakelpoisia, eivätkä ne näin ollen asianmukaisesti käytettyinä saa aiheuttaa vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle taikka ympäristölle eivätkä vaikuttaa haitallisesti kotieläintuotantoon. Tämän vuoksi on kiellettävä eläinten rehuksi tarkoitettujen sellaisten tuotteiden käyttöönotto tai liikkeeseen laskeminen, joissa haitallisten aineiden pitoisuus ylittää liitteessä I säädetyt enimmäispitoisuudet.

(12) On rajoitettava eräiden haitallisten aineiden esiintymistä täydennysrehuissa vahvistamalla asianmukaiset enimmäispitoisuudet.

(13) Vaikka enimmäispitoisuus on joissakin tapauksissa vahvistettu taustakuormitus huomioon ottaen, on edelleen tarpeen pyrkiä rajoittamaan joidenkin erityisten haitallisten aineiden esiintymistä mahdollisimman alhaisiin pitoisuuksiin eläinten rehuksi tarkoitetuissa tuotteissa, jotta vähennettäisiin niiden esiintymistä rehujen ja elintarvikkeiden tuotantoketjussa. Tässä direktiivissä olisi näin ollen sallittava sellaisten toimintakynnysten vahvistaminen, jotka ovat vahvistettuja enimmäismääriä selvästi alhaisempia. Näiden toimintakynnysten ylittyessä on suoritettava tutkimuksia haitallisten aineiden lähteiden tunnistamiseksi ja toteutettava toimenpiteitä lähteiden vähentämiseksi tai poistamiseksi.

(14) Jäsenvaltioilla olisi oltava oikeus väliaikaisesti alentaa vahvistettuja sallittuja enimmäispitoisuuksia, vahvistaa enimmäispitoisuuksia muille aineille tai kieltää aineet eläinten rehuksi tarkoitetuissa tuotteissa, jos eläinten tai ihmisten terveydelle tai ympäristölle aiheutuu vaaraa. Yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi tämän direktiivin liitteeseen I mahdollisesti tehtävistä muutoksista olisi päätettävä kiireellisellä yhteisön menettelyllä asiakirjanäytön perusteella ja ennalta varautumisen periaatetta noudattaen.

(15) Tässä direktiivissä säädettyjen vaatimusten mukaisiin eläinten rehuksi tarkoitettuihin tuotteisiin saa haitallisten aineiden pitoisuuksien osalta soveltaa ainoastaan tässä direktiivissä sekä rehujen virallisen valvonnan järjestämistä koskevista periaatteista 25 päivänä lokakuuta 1995 annetussa neuvoston direktiivissä 1995/53/EY ([1]) säädettyjä liikkeeseen laskemista koskevia rajoituksia.

([1]) EYVL L 265, 8.11.1995, s. 17, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/46/EY (EYVL L 234, 1.9.2001, s. 55).

▼B

(16) Jäsenvaltioiden on tehtävä direktiivin 95/53/EY mukaisesti asianmukaisia seurantajärjestelyjä haitallisia aineita koskevien vaatimusten täyttämisen varmistamiseksi eläinten rehuksi tarkoitettuja tuotteita käyttöön otettaessa ja liikkeeseen laskettaessa.

(17) Asianmukainen yhteisön menettely on tarpeen tämän direktiivin liitteiden teknisten säännösten mukauttamiseksi vastaamaan tieteellisen ja teknisen tiedon kehitystä.

(18) Ehdotettujen toimenpiteiden täytäntöönpanon helpottamiseksi olisi oltava menettely, jolla aikaansaadaan jäsenvaltioiden ja komission tiivis yhteistyö neuvoston päätöksellä 70/372/ETY ([1]) perustetussa pysyvässä rehukomiteassa.

(19) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ([2]) mukaisesti,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1. Tämä direktiivi koskee haitallisia aineita eläinten rehuksi tarkoitetuissa tuotteissa.

2. Tätä direktiiviä sovelletaan rajoittamatta seuraavien säädösten soveltamista:

a) rehujen lisäaineista 23 päivänä marraskuuta 1970 annettu neuvoston direktiivi 70/524/ETY ([3]);

b) neuvoston direktiivi 96/25/EY ja rehuseosten pitämisestä kaupan 2 päivänä huhtikuuta 1979 annettu neuvoston direktiivi 79/373/ETY ([4]);

c) kun kyseisiä jäämiä ei luetella tämän direktiivin liitteessä I: hedelmien ja vihannesten torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta 23 päivänä marraskuuta 1976 annettu neuvoston direktiivi 76/895/ETY ([5]); viljojen torjunta-ainejäämien enimmäismääristä 24 päivänä heinäkuuta 1986 annettu neuvoston direktiivi 86/362/ETY ([6]); eläinkunnasta peräisin olevissa elintarvikkeissa ja niiden pinnassa olevien torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta 24 päivänä heinäkuuta 1986 annettu neuvoston direktiivi 86/363/ETY ([7]); torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta tietyille kasvikunnasta peräisin oleville tuotteille, mukaan lukien hedelmät ja vihannekset 27 päivänä marraskuuta 1990 annettu neuvoston direktiivi 90/642/ETY ([8]);

d) kansanterveyteen ja eläinten terveyteen liittyviä eläinlääkintäalan kysymyksiä koskeva yhteisön lainsäädäntö;

([1]) EYVL L 170, 3.8.1970, s. 1.
([2]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.
([3]) EYVL L 270, 14.12.1970, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2205/2001 (EYVL L 297, 15.11.2001, s. 3).
([4]) EYVL L 86, 6.4.1979, s. 30, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/2/EY (EYVL L 63, 6.3.2002, s. 23).
([5]) EYVL L 340, 9.12.1976, s. 26, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2000/57/EY (EYVL L 244, 29.9.2000, s. 76).
([6]) EYVL L 221, 7.8.1986, s. 37, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2002/23/EY (EYVL L 64, 7.3.2002, s. 13).
([7]) EYVL L 221, 7.8.1986, s. 43, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2002/23/EY.
([8]) EYVL L 350, 14.12.1990, s. 71, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2002/23/EY.

▼B

e) tietyistä eläinten ruokinnassa käytettävistä tuotteista 30 päivänä kesäkuuta 1982 annettu neuvoston direktiivi 82/471/ETY ([1]);

f) erityisravinnoksi tarkoitetuista rehuista 13 päivänä syyskuuta 1993 annettu neuvoston direktiivi 93/74/ETY ([2]).

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) ”rehuilla” suun kautta tapahtuvaan eläinten ruokintaan tarkoitettuja kasvi- tai eläinperäisiä tuotteita sellaisenaan, tuoreena tai säilöttynä ja niiden teollisia johdannaisia sekä orgaanisia tai epäorgaanisia aineita yksinään tai seoksena riippumatta siitä, sisältävätkö ne lisäaineita;

b) ”rehuaineilla” erilaisia rehuseosten valmistukseen tai esiseosten substraateiksi tarkoitettuja ja joko suoraan sellaisenaan tai jalostuksen jälkeen suun kautta tapahtuvaan eläinten ruokintaan tarkoitettuja kasvi- tai eläinperäisiä tuotteita sellaisenaan, tuoreena tai säilöttynä ja niiden teollisia johdannaisia sekä orgaanisia tai epäorgaanisia aineita riippumatta siitä, sisältävätkö ne lisäaineita;

c) ”lisäaineilla” direktiivin 70/524/ETY 2 artiklan a alakohdassa määriteltyjä lisäaineita;

d) ”esiseoksella” lisäaineiden seosta tai yhden tai useamman lisäaineen ja kantaja-aineen seosta, jotka on tarkoitettu rehun valmistukseen;

e) ”rehuseoksilla” suun kautta tapahtuvaan eläinten ruokintaan tarkoitettuja rehuaineita seoksina, jotka ovat täysrehua tai täydennysrehua riippumatta siitä, sisältävätkö rehuaineet lisäaineita;

f) ”täydennysrehulla” rehuainetta seoksena, joka sisältää suuria pitoisuuksia tiettyjä ravintoaineita, mutta joka on koostumuksensa vuoksi riittävä päiväannokseksi vain käytettynä yhdessä muiden rehujen kanssa;

g) ”täysrehulla” rehuainetta seoksena, joka koostumuksensa vuoksi on sellaisenaan riittävä päiväannokseksi;

h) ”eläinten rehuksi tarkoitetuilla tuotteilla” rehuaineita, esiseoksia, lisäaineita, rehuja ja kaikkia muita tuotteita, jotka on tarkoitettu käytettäväksi tai joita käytetään eläinten rehuna;

i) ”päiväannoksella” kosteuspitoisuudeltaan 12 prosenttisen rehun kokonaismäärää, jonka tietyn eläinlajin tiettyyn ikäluokkaan kuuluva ja tiettyä tuotantotarkoitusta varten kasvatettava yksilö keskimäärin tarvitsee tyydyttääkseen koko päivittäisen ravinnontarpeensa;

j) ”eläimillä” niihin eläinlajeihin kuuluvia eläimiä, joita yleisesti ruokitaan, pidetään ja käytetään ihmisravinnoksi, sekä eläimiä, jotka elävät luonnossa vapaana, jos niitä ruokitaan rehuilla;

k) ”liikkeeseen laskemisella” tai ”liikkuvuudella” eläinten rehuksi tarkoitettujen tuotteiden hallussapitämistä niiden myyntiä varten, tarjoaminen mukaan lukien, tai muuta kolmansille osapuolille joko ilmaiseksi tai korvausta vastaan tapahtuvaa siirtoa varten sekä itse myyntiä tai muita siirtomuotoja;

l) ”haitallisella aineella” kaikkia aineita tai tuotteita, taudinaiheuttajia lukuun ottamatta, joita on eläinten rehuksi tarkoitetussa tuotteessa ja/tai tuotteen yhteydessä ja joka aiheuttaa mahdollisen vaaran eläinten tai ihmisten terveydelle taikka ympäristölle tai voi vaikuttaa kielteisesti kotieläintuotantoon.

([1]) EYVL L 213, 21.7.1982, s. 8, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 1999/20/EY (EYVL L 80, 25.3.1999, s. 20).

([2]) EYVL L 237, 22.9.1993, s. 8, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 1999/29/EY (EYVL L 115, 4.5.1999, s. 32).

▼B

3 artikla

1. Eläinten rehuksi tarkoitettuja tuotteita saa tulla kolmansista maista Euroopan yhteisössä käytettäviksi, niitä saa laskea liikkeeseen ja/tai käyttää yhteisössä ainoastaan, jos ne ovat laadultaan virheettömiä, aitoja ja kauppakelpoisia ja jos ne näin ollen asianmukaisesti käytettyinä eivät aiheuta vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle taikka ympäristölle eivätkä vaikuta kielteisesti kotieläintuotantoon.

2. Erityisesti sellaisia eläinten rehuksi tarkoitettuja tuotteita, joiden sisältämien haitallisten aineiden pitoisuus ei ole tämän direktiivin liitteessä I vahvistettujen enimmäispitoisuuksien mukainen ei voida pitää 1 kohdan mukaisina.

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että tämän direktiivin liitteessä I lueteltuja haitallisia aineita saa esiintyä eläinten rehuksi tarkoitetuissa tuotteissa ainoastaan kyseisessä liitteessä vahvistetuin edellytyksin.

2. Eläinten rehuksi tarkoitettujen tuotteiden haitallisten aineiden lähteiden vähentämiseksi tai poistamiseksi jäsenvaltioiden on yhteistyössä taloudellisten toimijoiden kanssa suoritettava tutkimuksia haitallisten aineiden lähteiden havaitsemiseksi, silloin kun enimmäispitoisuudet ylittyvät ja kun havaitaan kyseisten aineiden kohonneita pitoisuuksia taustakuormitukset huomioon ottaen. Yhdenmukaisen lähestymistavan noudattamiseksi kohonneiden pitoisuuksien osalta saattaa olla tarpeen vahvistaa toimintarajoja näiden tutkimusten käynnistämiseksi. Rajat voidaan vahvistaa liitteessä II.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kaikki asiaa koskevat tiedot ja tulokset lähteestä sekä toteutetuista toimenpiteistä haitallisten aineiden pitoisuuden alentamiseksi tai poistamiseksi. Tiedot on toimitettava direktiivin 95/53/EY 22 artiklan mukaisesti komissiolle toimitettavan vuosikertomuksen yhteydessä, paitsi niissä tapauksissa, joissa tiedoilla on välitöntä merkitystä muille jäsenvaltioille. Jälkimmäisessä tapauksessa tiedot on toimitettava välittömästi.

5 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että eläinten rehuksi tarkoitettuja tuotteita, jotka sisältävät haitallista ainetta pitoisuutena, joka ylittää liitteessä I vahvistetun enimmäispitoisuuden, ei saa sekoittaa laimentamistarkoituksessa saman tai muun eläinten rehuksi tarkoitetun tuotteen kanssa.

6 artikla

Jos täydennysrehuista ei ole annettu erityisiä säännöksiä, jäsenvaltioiden on säädettävä, että täydennysrehut eivät saa, ottaen huomioon niiden käytölle määrätty osuus päiväannoksessa, sisältää liitteessä I lueteltuja haitallisia aineita pitoisuuksina, jotka ylittävät täysrehuille vahvistetun pitoisuustason.

7 artikla

1. Jos jäsenvaltiolla on uusien tietojen tai kyseessä olevien säännösten antamisen jälkeen tehdyn olemassa olevan tiedon uudelleenarvioinnin pohjalta perusteita katsoa, että liitteessä I vahvistettu enimmäispitoisuus tai haitallinen aine, jota ei ole mainittu liitteessä I, on vaaraksi eläinten tai ihmisten terveydelle taikka ympäristölle, kyseinen jäsenvaltio voi tilapäisesti alentaa tällaisen aineen voimassa olevaa enimmäispitoisuutta, vahvistaa sille enimmäispitoisuuden tai kieltää kyseisen haitallisen aineen tai tuotteen esiintymisen eläinten rehuksi tarkoitetuissa

▼B

tuotteissa. Sen on viipymättä ilmoitettava tästä muille jäsenvaltioille ja komissiolle sekä annettava samalla päätöksensä perustelut.

2. Siitä, muutetaanko liitteitä I ja II, on tehtävä välitön päätös 12 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Jäsenvaltio voi pitää voimassa toteuttamansa toimenpiteet, kunnes neuvoston tai komission päätös on tehty.

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että kyseinen päätös julkistetaan.

8 artikla

1. Komissio mukauttaa 11 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti liitteitä I ja II tieteellisen ja teknisen tiedon kehityksen perusteella.

2. Lisäksi komissio 11 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti:

— antaa määräajoin liitteistä I ja II ajan tasalle saatetun toisinnon, joka sisältää niihin 1 kohdan mukaisesti tehdyt mukautukset,

— voi määrittää detoksikaatiomenetelmien hyväksymisperusteet niiden perusteiden täydennykseksi joita edellytetään niille eläinten rehuksi tarkoitetuille tuotteille, jotka on käsitelty tällaisilla menetelmillä.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava toimenpiteiden toteuttamisesta sen varmistamiseksi, että 2 kohdan mukaisesti hyväksyttäviä menetelmiä käytetään asianmukaisella tavalla ja että eläinten rehuksi tarkoitetut detoksisoidut tuotteet ovat liitteen I säännösten mukaisia.

9 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että tämän direktiivin säännösten mukaisiin eläinten rehuksi tarkoitettuihin tuotteisiin sovelletaan haitallisten aineiden esiintymisen osalta ainoastaan tässä direktiivissä sekä direktiivissä 95/53/EY säädettyjä liikkeeseen laskemista koskevia rajoituksia.

10 artikla

Ennen sellaisten säännösten antamista, jotka voivat vaikuttaa kansanterveyteen, eläinten terveyteen tai ympäristöön, on kuultava asianomaista tiedekomiteaa tai asianomaisia tiedekomiteoita.

11 artikla

1. Komissiota avustaa päätöksen 70/372/ETY 1 artiklalla perustettu pysyvä rehukomitea.

2. Jos tähän artiklaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

3. Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

12 artikla

1. Komissiota avustaa päätöksen 70/372/ETY 1 artiklalla perustettu pysyvä rehukomitea.

2. Jos tähän artiklaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

▼B

3. Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan viideksitoista päiväksi.

13 artikla

1. Jäsenvaltioiden on sovellettava vähintään tämän direktiivin säännöksiä kolmansiin maihin vietäväksi tarkoitettuihin eläinten rehuksi tarkoitettuihin tuotteisiin, jotka on tuotettu yhteisössä.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen sallia jälleenvienti asetuksen (EY) N:o 178/2002 ([1]) 12 artiklassa säädetyin ehdoin. Asetuksen 20 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.

14 artikla

1. Kumotaan direktiivi 1999/29/EY elokuun 1 päivästä 2003 lukien, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden velvoitetta saattaa kyseisen direktiivin liitteessä III olevassa B osassa säädettyjä määräaikoja noudattaen kyseisen liitteen A osassa luetellut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

2. Viittauksia direktiiviin 1999/29/EY pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

15 artikla

Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset ennen toukokuun 1 päivää 2003. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Annettuja säännöksiä on sovellettava elokuun 1 päivästä 2003 alkaen.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kirjallisina ne keskeiset kansalliset säännökset, jotka ne ovat antaneet tai antavat tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä.

16 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

17 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

([1]) Elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002 (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1).

▼B

LIITE I

	Haitalliset aineet	Eläinten rehuksi tarkoitetut tuotteet	Enimmäispitoisuus mg/kg (ppm) rehussa, jonka kosteuspitoisuus on 12 %
	(1)	(2)	(3)
▼M2			
1.	Arseeni ([5])	Rehuaineet, paitsi:	2
		— viherjauho, sinimailas- ja apilajauho sekä kuivattu sokerijuurikasjätemassa ja melassit ko. massasta	4
		— palmukakku	4 ([6])
		— fosfaatit ja kalkkipitoinen merilevä	10
		— kalsiumkarbonaatti	15
		— magnesiumoksidi	20
		— kalan ja muiden merieläinten valmistuksesta saadut rehut	15 ([6])
		— merileväjauho ja merilevästä saadut rehuaineet	40 ([6])
		Täysrehut, paitsi:	2
		— kalojen täysrehut ja turkiseläinten täysrehut	6 ([6])
		Täydennysrehut, paitsi:	4
		— kivennäisrehut	12
▼M5			
2.	Lyijy ([8])	Rehuaineet, paitsi	10
		— nurmirehu ([7])	30 ([9])
		— fosfaatit ja kalkkipitoinen merilevä	15
		— kalsiumkarbonaatti	20
		— hiivat	5
		Hivenaineyhdisteiden funktionaaliseen ryhmään kuuluvat lisäaineet, paitsi	100
		— sinkkioksidi	400 ([9])
		— mangaani(II)oksidi, rautakarbonaatti, kuparikarbonaatti	200 ([9])
		Sidonta-aineiden ja paakkuuntumisenestoaineiden funktionaaliseen ryhmään kuuluvat lisäaineet, paitsi	30 ([9])
		— tuliperäinen klinoptiloliitti	60 ([9])
		Esiseokset	200 ([9])
		Täydennysrehut, paitsi	10
		— kivennäisrehut	15
		Täysrehut	5
3.	Fluori ([10])	Rehuaineet, paitsi	150
		— eläinperäiset rehut, paitsi meriäyriäiset kuten krilli	500
		— meriäyriäiset kuten krilli	3 000
		— fosfaatit	2 000
		— kalsiumkarbonaatti	350
		— magnesiumoksidi	600

▼M5

	(1)	(2)	(3)
		— kalkkipitoinen merilevä	1 000
		Vermikuliitti (E 561)	3 000 [9]
		Täydennysrehut	
		— sisältävät ≤ 4 % fosforia	500
		— sisältävät > 4 % fosforia	125 per 1 % fosforia
		Täysrehut, paitsi	150
		— nautakarjan, lampaiden ja vuohien täysrehut	
		— imetyksen aikana	30
		— muut	50
		— sikojen täysrehut	100
		— siipikarjan täysrehut	350
		— kananpoikien täysrehut	250
▼M3			
	4. Elohopea	Rehuaineet paitsi:	0,1
		— kalan ja muiden merieläinten käsittelystä saatu rehu,	0,5
		— kalsiumkarbonaatti	0,3
		Täysrehu paitsi:	0,1
		— koirien ja kissojen täysrehu	0,4
		Täydennysrehu paitsi: — koirien ja kissojen täydennysrehu	0,2
▼B			
	5. Nitriitit	Kalajauho	60 (natriumnitriittinä)
		Täysrehut, paitsi: — lemmikkieläinten rehut, lintuja ja akvaariokaloja lukuun ottamatta	15 (natriumnitriittinä)
▼M5			
	6. Kadmium [11]	Kasviperäiset rehuaineet	1
		Eläinperäiset rehuaineet	2
		Kivennäisperäiset rehuaineet, paitsi	2
		— fosfaatit	10
		Hivenaineyhdisteiden funktionaaliseen ryhmään kuuluvat lisäaineet, paitsi	10
		— kuparioksidi, mangaani(II)oksidi, sinkkioksidi ja mangaanisulfaattimonohydraatti	30 [9]
		Sidonta-aineiden ja paakkuuntumisenestoaineiden funktionaaliseen ryhmään kuuluvat lisäaineet	2
		Esiseokset	15 [9]
		Kivennäisrehut	
		— sisältävät < 7 % fosforia	5
		— sisältävät ≥ 7 % fosforia	0,75 per 1 % fosforia, enintään 7,5
		Lemmikkieläinten täydennysrehut	2
		Muut täydennysrehut	0,5

▼M5

	(1)		(2)	(3)
			Nautakarjan, lampaiden ja vuohien täysrehut sekä kalanrehut, paitsi	1
			— lemmikkieläinten täysrehut	2
			— vasikoiden, karitsojen ja kilien täysrehut ja muut täysrehut	0,5
▼M2				
	7.	Aflatoksiini B_1	Kaikki rehuaineet	0,02
			Nautakarjan, lampaiden ja vuohien täysrehut, paitsi:	0,02
			— lypsettävien eläinten täysrehut	0,005
			— vasikoiden ja karitsojen täysrehut	0,01
			Sikojen ja siipikarjan täysrehut (nuoria eläimiä lukuun ottamatta)	0,02
			Muut täysrehut	0,01
			Nautakarjan, lampaiden ja vuohien täydennysrehut (paitsi lypsettävien eläinten, vasikoiden ja karitsoiden täydennysrehut)	0,02
			Sikojen ja siipikarjan täydennysrehut (nuoria eläimiä lukuun ottamatta)	0,02
			Muut täydennysrehut	0,005
▼B				
	8.	Syaanivetyhappo	Rehuaineet, paitsi:	50
			— pellavansiemenet	250
			— pellavansiemenkakut	350
			— maniokkituotteet ja mantelikakut	100
			Täysrehut, paitsi:	50
			— kananpoikasten täysrehut	10
▼M2				
	9.	Gossypoli (vapaa)	Rehuaineet, paitsi:	20
			— puuvillansiemenet	5 000
			— puuvillansiemenkakut ja puuvillansiemenjauho	1 200
			Täysrehut, paitsi:	20
			— nautakarjan, lampaiden ja vuohien täysrehut	500
			— siipikarjan (munivia kanoja lukuun ottamatta) ja vasikoiden täysrehut	100
			— kaniinien ja sikojen (porsaita lukuun ottamatta) täysrehut	60
▼B				
	10.	Teobromiini	Täysrehut, paitsi:	300
			— täysikasvuisten nautakarjan täysrehut	700
	11.	Haihtuva sinappiöljy	Rehuaineet, paitsi:	100
			— rypsi- ja rapsikakut	40 00 (allyyli-isotiosyanaattina)
			Täysrehut, paitsi:	150 (allyyli-isotiosyanaattina)
			— nautakarjan, lampaiden ja vuohien (nuoria eläimiä lukuun ottamatta) täysrehut	10 00 (allyyli-isotiosyanaattina)

▼B

(1)		(2)	(3)
		— sikojen (porsaita lukuun ottamatta) ja siipikarjan täysrehut	500 (allyyli-isotiosyanaattina)
12.	Vinyylitio-oksatsolidoni	Siipikarjan täysrehut, paitsi:	1 000
		— munivien kanojen täysrehut	500
13.	Rukiin torajyvä *(Claviceps purpurea)*	Kaikki jauhamatonta viljaa sisältävät rehut	1 000
14.	Rikkakasvien siemenet ja kokonaiset hedelmät, jotka sisältävät alkaloideja, glukosideja tai muita myrkyllisiä aineita yksinään tai yhdessä:	Kaikki rehut	3 000
(a)	*Lolium temulentum* L.,		1 000
(b)	*Lolium remotum* Schrank,		1 000
(c)	*Dantura stramonium* L.		1 000
15.	Risiinikasvi — *Ricinus communis* L.	Kaikki rehut	10 (ilmaistuna risiinikasvin kuorina)
16.	*Crotalaria* spp.	Kaikki rehut	100

▼M7

17.	Aldriini ([12])	Kaikki rehut, paitsi	0,01 ([13])
18.	Dieldriini ([12])	— rasvat ja öljyt	0,1 ([13])
		— kalanrehu	0,02 ([13])
19.	Kamfeklori (toksafeeni) – indikaattoriyhdisteiden CHB 26, 50 ja 62 ([14]) summa	— Kala, muut vesieläimet, niistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet, kalaöljyä lukuun ottamatta	0,02
		— kalaöljy ([15])	0,2
		— kalanrehu ([15])	0,05
20.	Klordaani (cis- ja trans-isomeerien ja oksiklordaanin summa, ilmaistuna klordaanina)	Kaikki rehut, paitsi	0,02
		— rasvat ja öljyt	0,05
21.	DDT (DDT-, TDE- ja DDE-isomeerien summa, ilmaistuna DDT:nä)	Kaikki rehut, paitsi	0,05
		— rasvat ja öljyt	0,5
22.	Endosulfaani (alfa- ja beeta-isomeerien ja endosulfaanisulfaatin summa, ilmaistuna endosulfaanina)	Kaikki rehut, paitsi	0,1
		— maissi ja sen valmistuksesta saadut maissituotteet	0,2
		— öljynsiemenet ja niiden valmistuksesta saadut tuotteet lukuun ottamatta raakaa kasviöljyä	0,5
		— raaka kasviöljy	1,0
		— kalojen täysrehut	0,005
23.	Endriini (endriinin ja deltaketoendriinin summa, ilmaistuna endriininä)	Kaikki rehut, paitsi	0,01
		— rasvat ja öljyt	0,05
24.	Heptaklori (heptaklorin ja heptakloriepoksidin summa, ilmaistuna heptakloorina)	Kaikki rehut, paitsi	0,01
		— rasvat ja öljyt	0,2
25.	Heksaklooribentseeni (HCB)	Kaikki rehut, paitsi	0,01
		— rasvat ja öljyt	0,2
26.	Heksakloorisykloheksaani (HCH)		
26.1	alfa-isomeerit	Kaikki rehut, paitsi	0,02
		— rasvat ja öljyt	0,2
26.2	beeta-isomeerit	Kaikki rehuaineet, paitsi	0,01
		— rasvat ja öljyt	0,1
		Kaikki rehuseokset, paitsi	0,01

▼M7

(1)		(2)	(3)
		— lypsykarjan rehuseokset	0,005
26.3	gamma-isomeerit	Kaikki rehut, paitsi	0,2
		— rasvat ja öljyt	2,0

▼M6

27a.	Dioksiinit (polykloorattujen dibentso-*para*-dioksiinien (PCDD:t) ja polykloorattujen dibentsofuraanien (PCDF:t) summa) ilmaistuna Maailman terveysjärjestön WHO:n toksisuusekvivalentteina käyttäen WHO:n toksisuusekvivalenssikertoimia (TEF, 1997) ([1])	a) Kasviperäiset rehuaineet lukuun ottamatta kasviöljyjä ja niiden sivutuotteita	0,75 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg ([2]) ([3])
		b) Kasviöljyt ja niiden sivutuotteet	0,75 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg ([2]) ([3])
		c) Kivennäisperäiset rehuaineet	1,0 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg ([2]) ([3])
		d) Eläinrasva, maito- ja munarasva mukaan luettuina	2,0 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg ([2]) ([3])
		e) Muut maaeläimistä saatavat tuotteet, maito ja maitotuotteet sekä munat ja munatuotteet mukaan luettuina	0,75 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg ([2]) ([3])
		f) Kalaöljy	6,0 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg ([2]) ([3])
		g) Kala, muut vesieläimet, niistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet, lukuun ottamatta kalaöljyä ja yli 20 % rasvaa sisältäviä kalaproteiinihydrolysaatteja ([4])	1,25 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg ([2]) ([3])
		h) Yli 20 % rasvaa sisältävät kalaproteiinihydrolysaatit	2,25 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg ([2]) ([3])
		i) Sidonta-aineiden ja paakkuuntumisenestoaineiden funktionaaliseen ryhmään kuuluvat lisäaineet kaoliniittisavi, kalsiumsulfaattidihydraatti, vermikuliitti, natroliitti-fonoliitti, synteettiset kalsiumaluminaatit ja sedimenttialkuperää oleva klinoptiloliitti	0,75 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg ([2]) ([3])
		j) Hivenaineyhdisteiden funktionaaliseen ryhmään kuuluvat lisäaineet	1,0 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg ([2]) ([3])
		k) Esiseokset	1,0 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg ([2]) ([3])
		l) Rehuseokset, paitsi turkiseläinten, lemmikkieläinten ja kalan rehu	0,75 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg ([2]) ([3])
		m) Kalanrehu Lemmikkieläinten rehu	2,25 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg ([2]) ([3])
27b.	Dioksiinien ja dioksiinin kaltaisten PCB-yhdisteiden summa (polykloorattujen dibentso-*para*-dioksiinien (PCDD:t), polykloorattujen dibentsofuraanien (PCDF:t) ja polykloorattujen bifenyylien summa) ilmaistuna Maailman terveysjärjestön WHO:n toksisuusekvivalentteina käyttäen WHO:n toksisuusekvivalenssikertoimia (TEF, 1997) ([1])	a) Kasviperäiset rehuaineet lukuun ottamatta kasviöljyjä ja niiden sivutuotteita	1,25 ng WHO-PCDD/F-PCB-TEQ/kg ([2])
		b) Kasviöljyt ja niiden sivutuotteet	1,5 ng WHO-PCDD/F-PCB-TEQ/kg ([2])
		c) Kivennäisperäiset rehuaineet	1,5 ng WHO-PCDD/F-PCB-TEQ/kg ([2])
		d) Eläinrasva, maito- ja munarasva mukaan luettuina	3,0 ng WHO-PCDD/F-PCB-TEQ/kg ([2])
		e) Muut maaeläimistä saatavat tuotteet, maito ja maitotuotteet sekä munat ja munatuotteet mukaan luettuina	1,25 ng WHO-PCDD/F-PCB-TEQ/kg ([2])
		f) Kalaöljy	24,0 ng WHO-PCDD/F-PCB-TEQ/kg ([2])

▼M6

(1)		(2)	(3)
		g) Kala, muut vesieläimet, niistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet, lukuun ottamatta kalaöljyä ja yli 20 % rasvaa sisältäviä kalaproteiinihydrolysaatteja (4)	4,5 ng WHO-PCDD/F-PCB-TEQ/kg (2)
		h) Yli 20 % rasvaa sisältävät kalaproteiinihydrolysaatit	11,0 ng WHO-PCDD/F-PCB-TEQ/kg (2)
		i) Sidonta-aineiden ja paakkuuntumisenestoaineiden funktionaaliseen ryhmään kuuluvat lisäaineet	1,5 ng WHO-PCDD/F-PCB-TEQ/kg (2)
		j) Hivenaineyhdisteiden funktionaaliseen ryhmään kuuluvat lisäaineet	1,5 ng WHO-PCDD/F-PCB-TEQ/kg (2)
		k) Esiseokset	1,5 ng WHO-PCDD/F-PCB-TEQ/kg (2)
		l) Rehuseokset, paitsi turkiseläinten rehu, lemmikkieläinten ja kalanrehu	1,5 ng WHO-PCDD/F-PCB-TEQ/kg (2)
		m) Kalanrehu Lemmikkieläinten rehu	7,0 ng WHO-PCDD/F-PCB-TEQ/kg (2)

▼B

28.	Aprikoosi — *Prunus armeniaca* L.	Kaikki rehut	Lueteltujen kasvilajien siemeniä ja hedelmiä tai niistä saatuja tuotteita sallitaan rehuissa ainoastaan niin vähäisiä määriä, ettei niitä voida havaita kvantitatiivisessa määrityksessä
29.	Karvasmanteliöljy — *Prunus dulcis* (Mill.) D.A. Webb var. *amara* (DC.) Focke (= *Prunus amygdalus Batsch* var. *amara* (DC.) Focke)		
30.	Kuorimaton pyökinpähkinä — *Fagus silvatica* L.		
31.	Ruistankio — *Camelina sativa* (L.) Crantz		
32.	*Mowrah, Bassia, Madhuca* — *Madhuca longifolia* (L.) Macbr. (= *Bassia longifolia* L. = *Illipe malabrorum* Engl.) *Madhuca indica* Gmelin (= *Bassia latifolia* Roxb.) = *Illipe latifolia* (Roscb.) F. Mueller)		
33.	Purghera — *Jatropha curcas* L.		
34.	Kroton — *Croton tiglium* L.		
35.	Intian sinappi — *Brassica juncea* (L.) Czern. And Coss. ssp. *integrifolia* (West.) Thell.		
36.	Sareptan sinappi — *Brassica juncea* (L.) Cern. And Coss. ssp. *juncea*		
37.	Kiinalainen sinappi — *Brassica juncea* (L.) Cern. And Coss. ssp. *juncea* var. *lutea* Batalin		
38.	Musta sinappi — *Brassica nigra* (L.) Koch		
39.	Etiopian sinappi — *Brassica carinata* A. Braun		

►M3 ——————— ◄

►M6 (1) Ihmisille aiheutuvan riskin arvioinnissa käytettävät WHO:n toksisuusekvivalenssikertoimet (TEF), jotka perustuvat Tukholmassa 15.–18. kesäkuuta 1997 pidetyn Maailman terveysjärjestön (WHO) kokouksen päätelmiin (Van den Berg et al., 1998, Toxic Equivalency Factors (TEFs) for PCBs, PCDDs, PCDFs for Humans and for Wildlife. Environmental Health Perspectives, 106(12), 775).

▼B

(1)	(2)	(3)

Yhdiste	TEF-arvo	Yhdiste	TEF-arvo
Dibentso-para-dioksiinit (PCDD:t)		*Dioksiinin kaltaiset PCB-yhdisteet:*	
2,3,7,8-TCDD	1	***ei-orto-PCB-yhdisteet ja mono-orto-PCB-yhdisteet***	
1,2,3,7,8-PeCDD	1		
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1	***Ei-orto-PCB-yhdisteet***	
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	PCB 77	0,0001
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	PCB 81	0,0001
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	PCB 126	0,1
OCDD	0,0001	PCB 169	0,01
Dibentsofuraanit (PCDF:t)			
2,3,7,8-TCDF	0,1	***Mono-orto-PCB-yhdisteet***	
1,2,3,7,8-PeCDF	0,05	PCB 105	0,0001
2,3,4,7,8-PeCDF	0,5	PCB 114	0,0005
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1	PCB 118	0,0001
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB 123	0,0001
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1	PCB 156	0,0005
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB 157	0,0005
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01	PCB 167	0,00001
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01	PCB 189	0,0001
OCDF	0,0001		

Käytetyt lyhenteet: T = tetra: Pe = penta: Hx = heksa: Hp = hepta: O = okta: CDD= klooridibentsodioksiini: CDF = klooridibentsofuraani: CB = klooribifenyyli.

([2]) Ylemmät pitoisuudet: ylemmät pitoisuudet lasketaan antamalla kaikille toteamisrajan alittaville yhdisteille toteamisrajaa vastaava arvo.

([3]) Dioksiineille (PCDD/F:t) asetettuja erillisiä enimmäismääriä sovelletaan edelleen siirtymäkauden ajan. Eläinten rehuun tarkoitettujen 27a kohdassa mainittujen tuotteiden on kyseisen siirtymäkauden ajan noudatettava sekä dioksiineille että dioksiinien ja dioksiinin kaltaisten PCB-yhdisteiden summalle asetettuja enimmäismääriä.

([4]) Enimmäismääriä ei sovelleta tuoreeseen kalaan, joka toimitetaan suoraan ja käytetään ilman välijalostusta turkiseläinten rehujen valmistukseen. Tuoreeseen kalaan, joka käytetään välittömästi lemmikkieläinten, eläintarhojen eläinten tai sirkuseläinten ruokintaan, sovelletaan enimmäismääriä 4,0 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg tuotetta ja 8,0 ng WHO-PCDD/F-PCB-TEQ/kg tuotetta. Näistä eläimistä (turkiseläimistä, lemmikkieläimistä sekä eläintarhojen eläimistä ja sirkuseläimistä) tuotetut tuotteet, prosessoidut eläinperäiset proteiinit, eivät saa päästä elintarvikeketjuun, eikä niitä siksi saa käyttää sellaisten tuotantoeläinten ruokintaan, joita pidetään, lihotetaan tai kasvatetaan elintarvikkeiden tuotantoa varten. ◄

►**M2** ([5]) Enimmäispitoisuudet koskevat kokonaisarseenia.

([6]) Vastuullisen toimijan on suoritettava toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä analyysi sen osoittamiseksi, että epäorgaanisenarseenin pitoisuus on alle 2 ppm. Analyysi on erityisen tärkeä merilevälajin Hizikia fusiforme osalta. ◄

►**M3** ([7]) Nurmirehu kattaa eläinten rehuksi tarkoitetut tuotteet, joita ovat esimerkiksi heinä, säilörehu, tuore ruoho jne. ◄

►**M5** ([8]) Enimmäismäärät viittaavat lyijyn analyyttiseen määritykseen, jossa uutto tehdään typpihapolla (5 % w/w) 30 minuutin ajan kiehumispisteessä. Määrityksessä voidaan käyttää vastaavia uuttomenetelmiä, joiden osalta voidaan osoittaa, että niiden uuttotehokkuus on samantasoinen.

([9]) Määriä tarkastellaan 31 päivään joulukuuta 2007 mennessä, ja tavoitteena on alentaa enimmäismääriä.

([10]) Enimmäismäärät viittaavat fluorin analyyttiseen määritykseen, jossa uutto tehdään 1 N suolahapolla 20 minuutin ajan huoneenlämmössä. Määrityksessä voidaan käyttää vastaavia uuttomenetelmiä, joiden osalta voidaan osoittaa, että niiden uuttotehokkuus on samantasoinen.

([11]) Enimmäismäärät viittaavat kadmiumin analyyttiseen määritykseen, jossa uutto tehdään typpihapolla (5 % w/w) 30 minuutin ajan kiehumispisteessä. Määrityksessä voidaan käyttää vastaavia uuttomenetelmiä, joiden osalta voidaan osoittaa, että niiden uuttotehokkuus on samantasoinen. ◄

►**M7** ([12]) Yksin tai yhdessä, ilmaistuna dieldriininä.

([13]) Aldriinin ja dieldriinin enimmäispitoisuudet yksin tai yhdessä, ilmaistuna dieldriininä.

([14]) Parlar-järjestelmän mukainen numerointi, numeron edessä joko ”CHB” tai ”Parlar”.
— CHB 26: 2-endo,3-ekso,5-endo, 6-ekso, 8,8,10,10-oktoklorobornaani
— CHB 50: 2-endo,3-ekso,5-endo, 6-ekso, 8,8,9,10,10-nonaklorobornaani
— CHB 62: 2,2,5,5,8,9,9,10,10-nonaklorobornaani.

([15]) Määriä tarkastellaan 31 päivään joulukuuta 2007 mennessä, ja tavoitteena on alentaa enimmäismääriä. ◄

▼B

LIITE II

▼M6

Haitalliset aineet	Eläinten rehuksi tarkoitetut tuotteet	Toimintaraja eläinten rehuksi tarkoitetussa tuotteessa, jonka kosteuspitoisuus on 12 %	Huomautukset ja lisätiedot (esim. suoritettavat tutkimukset)
(1)	(2)	(3)	(4)
1. Dioksiinit (polykloorattujen dibentso-*para*-dioksiinien (PCDD:t) ja polykloorattujen dibentsofuraanien (PCDF:t) summa) ilmaistuna Maailman terveysjärjestön WHO:n toksisuusekvivalentteina käyttäen WHO:n toksisuusekvivalenssikertoimia (TEF, 1997) (1)	a) Kasviperäiset rehuaineet lukuun ottamatta kasviöljyjä ja niiden sivutuotteita	0,5 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg (2) (3)	Saastumislähteen tunnistaminen. Kun saastumislähde on tunnistettu, toteutetaan mahdollisuuksien mukaan asianmukaisia toimenpiteitä lähteen vähentämiseksi tai poistamiseksi.
	b) Kasviöljyt ja niiden sivutuotteet	0,5 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg (2) (3)	Saastumislähteen tunnistaminen. Kun saastumislähde on tunnistettu, toteutetaan mahdollisuuksien mukaan asianmukaisia toimenpiteitä lähteen vähentämiseksi tai poistamiseksi.
	c) Kivennäisperäiset rehuaineet	0,5 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg (2) (3)	Saastumislähteen tunnistaminen. Kun saastumislähde on tunnistettu, toteutetaan mahdollisuuksien mukaan asianmukaisia toimenpiteitä lähteen vähentämiseksi tai poistamiseksi.
	d) Eläinrasva, maito- ja munarasva mukaan luettuina	1,0 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg (2) (3)	Saastumislähteen tunnistaminen. Kun saastumislähde on tunnistettu, toteutetaan mahdollisuuksien mukaan asianmukaisia toimenpiteitä lähteen vähentämiseksi tai poistamiseksi.
	e) Muut maaeläimistä saatavat tuotteet, maito ja maitotuotteet sekä munat ja munatuotteet mukaan luettuina	0,5 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg (2) (3)	Saastumislähteen tunnistaminen. Kun saastumislähde on tunnistettu, toteutetaan mahdollisuuksien mukaan asianmukaisia toimenpiteitä lähteen vähentämiseksi tai poistamiseksi.
	f) Kalaöljy	5,0 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg (2) (3)	Jos taustapitoisuudet tietyllä alueella ovat lähellä toimintarajaa tai sen yläpuolella, ei monissa tapauksissa ole tarpeen suorittaa tutkimuksia saastumislähteen tunnistamiseksi. Kuitenkin tapauksissa, joissa toimintaraja ylittyy, kaikki tiedot, kuten näytteenoton ajankohta, maantieteellinen alkuperä, kalalaji jne., olisi kuitenkin kirjattava tulevien toimenpiteiden varalta, jotta dioksiinien ja dioksiinin kaltaisten yhdisteiden esiintymistä rehuun tarkoitetuissa aineissa kyetään tulevaisuudessa hallitsemaan.

▼**M6**

(1)	(2)	(3)	(4)
	g) Kala, muut vesieläimet, niistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet, lukuun ottamatta kalaöljyä ja yli 20 % rasvaa sisältäviä kalaproteiinihydrolysaatteja	1,0 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg (2) (3)	Jos taustapitoisuudet tietyllä alueella ovat lähellä toimintarajaa tai sen yläpuolella, ei monissa tapauksissa ole tarpeen suorittaa tutkimuksia saastumislähteen tunnistamiseksi. Kuitenkin tapauksissa, joissa toimintaraja ylittyy, kaikki tiedot, kuten näytteenoton ajankohta, maantieteellinen alkuperä, kalalaji jne., olisi kuitenkin kirjattava tulevien toimenpiteiden varalta, jotta dioksiinien ja dioksiinin kaltaisten yhdisteiden esiintymistä rehuun tarkoitetuissa aineissa kyetään tulevaisuudessa hallitsemaan.
	h) Yli 20 % rasvaa sisältävät kalaproteiinihydrolysaatit	1,75 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg (2) (3)	Jos taustapitoisuudet tietyllä alueella ovat lähellä toimintarajaa tai sen yläpuolella, ei monissa tapauksissa ole tarpeen suorittaa tutkimuksia saastumislähteen tunnistamiseksi. Kuitenkin tapauksissa, joissa toimintaraja ylittyy, kaikki tiedot, kuten näytteenoton ajankohta, maantieteellinen alkuperä, kalalaji jne., olisi kuitenkin kirjattava tulevien toimenpiteiden varalta, jotta dioksiinien ja dioksiinin kaltaisten yhdisteiden esiintymistä rehuun tarkoitetuissa aineissa kyetään tulevaisuudessa hallitsemaan.
	i) Sidonta-aineiden ja paakkuuntumisenestoaineiden funktionaaliseen ryhmään kuuluvat lisäaineet	0,5 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg (2) (3)	Saastumislähteen tunnistaminen. Kun saastumislähde on tunnistettu, toteutetaan mahdollisuuksien mukaan asianmukaisia toimenpiteitä lähteen vähentämiseksi tai poistamiseksi.
	j) Hivenaineyhdisteiden funktionaaliseen ryhmään kuuluvat lisäaineet	0,5 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg (2) (3)	Saastumislähteen tunnistaminen. Kun saastumislähde on tunnistettu, toteutetaan mahdollisuuksien mukaan asianmukaisia toimenpiteitä lähteen vähentämiseksi tai poistamiseksi.
	k) Esiseokset	0,5 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg (2) (3)	Saastumislähteen tunnistaminen. Kun saastumislähde on tunnistettu, toteutetaan mahdollisuuksien mukaan asianmukaisia toimenpiteitä lähteen vähentämiseksi tai poistamiseksi.
	l) Rehuseokset, paitsi turkiseläinten rehu, lemmikkieläinten ja kalanrehu	0,5 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg (2) (3)	Saastumislähteen tunnistaminen. Kun saastumislähde on tunnistettu, toteutetaan mahdollisuuksien mukaan asianmukaisia toimenpiteitä lähteen vähentämiseksi tai poistamiseksi.

▼M6

(1)	(2)	(3)	(4)
	m) Kalanrehu Lemmikkieläinten rehu	1,75 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg (2) (3)	Jos taustapitoisuudet tietyllä alueella ovat lähellä toimintarajaa tai sen yläpuolella, ei monissa tapauksissa ole tarpeen suorittaa tutkimuksia saastumislähteen tunnistamiseksi. Kuitenkin tapauksissa, joissa toimintaraja ylittyy, kaikki tiedot, kuten näytteenoton ajankohta, maantieteellinen alkuperä, kalalaji jne., olisi kuitenkin kirjattava tulevien toimenpiteiden varalta, jotta dioksiinien ja dioksiinin kaltaisten yhdisteiden esiintymistä rehuun tarkoitetuissa aineissa kyetään tulevaisuudessa hallitsemaan.
2. Dioksiinin kaltaiset PCB-yhdisteet (polykloorattujen bifenyylien (PCB:t) summa) ilmaistuna Maailman terveysjärjestön WHO:n toksisuusekvivalentteina käyttäen WHO:n toksisuusekvivalenssikertoimia (TEF, 1997) (1)	a) Kasviperäiset rehuaineet lukuun ottamatta kasviöljyjä ja niiden sivutuotteita	0,35 ng WHO-PCB-TEQ/kg (2) (3)	Saastumislähteen tunnistaminen. Kun saastumislähde on tunnistettu, toteutetaan mahdollisuuksien mukaan asianmukaisia toimenpiteitä lähteen vähentämiseksi tai poistamiseksi.
	b) Kasviöljyt ja niiden sivutuotteet	0,5 ng WHO-PCB-TEQ/kg (2) (3)	Saastumislähteen tunnistaminen. Kun saastumislähde on tunnistettu, toteutetaan mahdollisuuksien mukaan asianmukaisia toimenpiteitä lähteen vähentämiseksi tai poistamiseksi.
	c) Kivennäisperäiset rehuaineet	0,35 ng WHO-PCB-TEQ/kg (2) (3)	Saastumislähteen tunnistaminen. Kun saastumislähde on tunnistettu, toteutetaan mahdollisuuksien mukaan asianmukaisia toimenpiteitä lähteen vähentämiseksi tai poistamiseksi.
	d) Eläinrasva, maito- ja munarasva mukaan luettuina	0,75 ng WHO-PCB-TEQ/kg (2) (3)	Saastumislähteen tunnistaminen. Kun saastumislähde on tunnistettu, toteutetaan mahdollisuuksien mukaan asianmukaisia toimenpiteitä lähteen vähentämiseksi tai poistamiseksi.
	e) Muut maaeläimistä saatavat tuotteet, maito ja maitotuotteet sekä munat ja munatuotteet mukaan luettuina	0,35 ng WHO-PCB-TEQ/kg (2) (3)	Saastumislähteen tunnistaminen. Kun saastumislähde on tunnistettu, toteutetaan mahdollisuuksien mukaan asianmukaisia toimenpiteitä lähteen vähentämiseksi tai poistamiseksi.
	f) Kalaöljy	14,0 ng WHO-PCB-TEQ/kg (2) (3)	Jos taustapitoisuudet tietyllä alueella ovat lähellä toimintarajaa tai sen yläpuolella, ei monissa tapauksissa ole tarpeen suorittaa tutkimuksia saastumislähteen tunnistamiseksi. Kuitenkin tapauksissa, joissa toimintaraja ylittyy, kaikki tiedot, kuten näytteenoton ajankohta, maantieteellinen alkuperä, kalalaji jne., olisi kuitenkin kirjattava tulevien toimenpiteiden varalta, jotta dioksiinien ja dioksiinin kaltaisten yhdisteiden esiintymistä rehuun tarkoitetuissa aineissa kyetään tulevaisuudessa hallitsemaan.

▼**M6**

(1)	(2)	(3)	(4)
	g) Kala, muut vesieläimet, niistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet, lukuun ottamatta kalaöljyä ja yli 20 % rasvaa sisältäviä kalaproteiinihydrolysaatteja	2,5 ng WHO-PCB-TEQ/kg ([2]) ([3])	Jos taustapitoisuudet tietyllä alueella ovat lähellä toimintarajaa tai sen yläpuolella, ei monissa tapauksissa ole tarpeen suorittaa tutkimuksia saastumislähteen tunnistamiseksi. Kuitenkin tapauksissa, joissa toimintaraja ylittyy, kaikki tiedot, kuten näytteenoton ajankohta, maantieteellinen alkuperä, kalalaji jne., olisi kuitenkin kirjattava tulevien toimenpiteiden varalta, jotta dioksiinien ja dioksiinin kaltaisten yhdisteiden esiintymistä rehuun tarkoitetuissa aineissa kyetään tulevaisuudessa hallitsemaan.
	h) Yli 20 % rasvaa sisältävät kalaproteiinihydrolysaatit	7,0 ng WHO-PCB-TEQ/kg ([2]) ([3])	Jos taustapitoisuudet tietyllä alueella ovat lähellä toimintarajaa tai sen yläpuolella, ei monissa tapauksissa ole tarpeen suorittaa tutkimuksia saastumislähteen tunnistamiseksi. Kuitenkin tapauksissa, joissa toimintaraja ylittyy, kaikki tiedot, kuten näytteenoton ajankohta, maantieteellinen alkuperä, kalalaji jne., olisi kuitenkin kirjattava tulevien toimenpiteiden varalta, jotta dioksiinien ja dioksiinin kaltaisten yhdisteiden esiintymistä rehuun tarkoitetuissa aineissa kyetään tulevaisuudessa hallitsemaan.
	i) Sidonta-aineiden ja paakkuuntumisenestoaineiden funktionaaliseen ryhmään kuuluvat lisäaineet	0,5 ng WHO-PCB-TEQ/kg ([2]) ([3])	Saastumislähteen tunnistaminen. Kun saastumislähde on tunnistettu, toteutetaan mahdollisuuksien mukaan asianmukaisia toimenpiteitä lähteen vähentämiseksi tai poistamiseksi.
	j) Hivenaineyhdisteiden funktionaaliseen ryhmään kuuluvat lisäaineet	0,35 ng WHO-PCB-TEQ/kg ([2]) ([3])	Saastumislähteen tunnistaminen. Kun saastumislähde on tunnistettu, toteutetaan mahdollisuuksien mukaan asianmukaisia toimenpiteitä lähteen vähentämiseksi tai poistamiseksi.
	k) Esiseokset	0,35 ng WHO-PCB-TEQ/kg ([2]) ([3])	Saastumislähteen tunnistaminen. Kun saastumislähde on tunnistettu, toteutetaan mahdollisuuksien mukaan asianmukaisia toimenpiteitä lähteen vähentämiseksi tai poistamiseksi.
	l) Rehuseokset, paitsi turkiseläinten, lemmikkieläinten ja kalan rehu	0,5 ng WHO-PCB-TEQ/kg ([2]) ([3])	Saastumislähteen tunnistaminen. Kun saastumislähde on tunnistettu, toteutetaan mahdollisuuksien mukaan asianmukaisia toimenpiteitä lähteen vähentämiseksi tai poistamiseksi.

▼**M6**

(1)	(2)	(3)	(4)
	m) Kalanrehu Lemmikkieläinten rehu	3,5 ng WHO-PCB-TEQ/kg ([2]) ([3])	Jos taustapitoisuudet tietyllä alueella ovat lähellä toimintarajaa tai sen yläpuolella, ei monissa tapauksissa ole tarpeen suorittaa tutkimuksia saastumislähteen tunnistamiseksi. Kuitenkin tapauksissa, joissa toimintaraja ylittyy, kaikki tiedot, kuten näytteenoton ajankohta, maantieteellinen alkuperä, kalalaji jne., olisi kuitenkin kirjattava tulevien toimenpiteiden varalta, jotta dioksiinien ja dioksiinin kaltaisten yhdisteiden esiintymistä rehuun tarkoitetuissa aineissa kyetään tulevaisuudessa hallitsemaan.

([1]) Ihmisille aiheutuvan riskin arvioinnissa käytettävät WHO:n toksisuusekvivalenssikertoimet (TEF), jotka perustuvat Tukholmassa 15.–18. kesäkuuta 1997 pidetyn Maailman terveysjärjestön (WHO) kokouksen päätelmiin (Van den Berg et al., 1998, Toxic Equivalency Factors (TEFs) for PCBs, PCDDs, PCDFs for Humans and for Wildlife. Environmental Health Perspectives, 106(12), 775).

Yhdiste	TEF-arvo	Yhdiste	TEF-arvo
Dibentso-para-dioksiinit (PCDD:t)		*Dioksiinin kaltaiset PCB-yhdisteet:*	
2,3,7,8-TCDD	1	***ei-orto-PCB-yhdisteet ja mono-orto-PCB-yhdisteet***	
1,2,3,7,8-PeCDD	1	***Ei-orto-PCB-yhdisteet***	
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1	PCB 77	0,0001
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	PCB 81	0,0001
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	PCB 126	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	PCB 169	0,01
OCDD	0,0001		
Dibentsofuraanit (PCDF:t)		***Mono-orto-PCB-yhdisteet***	
2,3,7,8-TCDF	0,1	PCB 105	0,0001
1,2,3,7,8-PeCDF	0,05	PCB 114	0,0005
2,3,4,7,8-PeCDF	0,5	PCB 118	0,0001
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1	PCB 123	0,0001
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB 156	0,0005
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1	PCB 157	0,0005
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB 167	0,00001
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01	PCB 189	0,0001
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01		
OCDF	0,0001		

Käytetyt lyhenteet: T = tetra; Pe = penta; Hx = heksa; Hp = hepta; O = okta; CDD= klooridibentsodioksiini; CDF = klooridibentsofuraani; CB = klooribifenyyli.

([2]) Ylemmät pitoisuudet: ylemmät pitoisuudet lasketaan antamalla kaikille toteamisrajan alittaville yhdisteille toteamisrajaa vastaava arvo.

([3]) Komissio tarkastelee toimintarajoja uudelleen 31 päivään joulukuuta 2008 mennessä samalla kun se tarkastelee uudelleen dioksiinien ja dioksiinin kaltaisten PCB-yhdisteiden summan enimmäismääriä.

▼B

LIITE III

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 1999/29/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artikla
2 artiklan a alakohta	2 artiklan a alakohta
2 artiklan b alakohta	2 artiklan b alakohta
2 artiklan c alakohta	2 artiklan g alakohta
2 artiklan d alakohta	2 artiklan f alakohta
2 artiklan e alakohta	2 artiklan e alakohta
2 artiklan f alakohta	2 artiklan i alakohta
2 artiklan g alakohta	2 artiklan j alakohta
2 artiklan h alakohta	—
—	2 artiklan c alakohta
—	2 artiklan d alakohta
—	2 artiklan h alakohta
—	2 artiklan k alakohta
—	2 artiklan l alakohta
3 artikla	3 artikla
4 artiklan 1 kohta	4 artiklan 1 kohta
4 artikla 2 kohta	—
—	4 artiklan 2 kohta
5 artikla	—
6 artikla	—
7 artikla	5 artikla
8 artikla	6 artikla
9 artikla	7 artikla
1. artikla	8 artikla
1. artikla	9 artikla
1. artikla	—
—	10 artikla
1. artikla	11 artikla
1. artikla	12 artikla
1. artikla	13 artikla
1. artikla	—
—	14 artikla
—	15 artikla
1. artikla	16 artikla
1. artikla	17 artikla

▼B

Direktiivi 1999/29/EY	Tämä direktiivi
Liite I	Liite I
Liite II	—
Liite III	—
Liite IV	Liite II